

Pagbasa sa Lumang Tipan: Joel 2:12-17 , 28-32

Pagbasa sa Bagong Tipan: Efeso 3:1-21

“Ang Kalagayan ng Simbahan” Pahayag 3:14-22

Wayne J. Edwards, Pastor

Bagama't nagpapakita ang mga ulat ng bahagyang pagtaas sa bilang ng mga nagsisimba, lalo na sa grupong Gen Z, ayon sa tatlong pangunahing ahensya ng pag-uulat, ang Barna, Lifeway, at ang Cultural Research Center sa Arizona Christian University, ang mga pangmatagalang trend ay nagpapahiwatig na ang pangkalahatang bilang ng mga nagsisimba ay patuloy na bababa tulad ng nangyari sa nakalipas na 80 taon.

- Ang regular na lingguhang pagdalo sa US ay bumaba mula 42% noong mga unang taon ng 2000s patungo sa humigit-kumulang 30% pagsapit ng 2024, at ngayon ay 22%.

- Sa unang pagkakataon sa loob ng 80 taon, ang bilang ng mga nasa hustong gulang sa US na nagsasabing pormal na miyembro ng isang lokal na simbahan ay bumaba sa 50%.
- Ayon sa National Council of Churches, 15,000 simbahan ang magsasara sa 2026, at, maliban kung mayroong tunay na muling pagkabuhay, mahigit 100,000 ang magsasara sa loob ng susunod na limang taon.

Ayon sa mga sinurbey, ang mga pangunahing dahilan ng pagbaba ng bilang ng mga dumadalo at miyembro ay kinabibilangan ng:

- **Kawalan ng espirituwal na paniniwala** – ang kahalagahan ng pagkakaroon ng pananampalataya sa Diyos ay nabawasan sa nakalipas na 25 taon, kung saan maraming mananampalataya ang umamin na isinumpa nila ang kanilang mga pangunahing paniniwala upang manatiling nakikisama sa mga hindi mananampalataya.
- **Isang pinaniniwalaang kawalang-kaugnayan** – kapag ang programa ng simbahan ay iniakma upang maakit ang mga hindi sumasamba, nakikita ng mga mananampalataya na ang mga "pinasimpleng" kaganapan ay walang kaugnayan sa kanilang mga pangangailangan.
 - Ayon sa bawat survey, sinabi ng mga kabataang nasa edad na para sa kolehiyo na ang kanilang mga magulang at simbahan ay labis na nabigong ihanda sila para sa mga hamong moral at etikal na kanilang kinaharap pagkatapos nilang umalis ng bahay.
- **Kawalan ng komunidad** – bagama't ang napakaraming tao, maingay na musika, at mga high-tech na kaganapan ay nagdulot ng matinding emosyon sa sandaling iyon, wala itong nagawa upang matugunan ang pangangailangan ng mga tao para sa tunay na pakikipag-ugnayan sa ibang mga mananampalataya, at ang kanilang pakiramdam ng pagiging kabilang sa simbahang iyon.

Bagama't ang makalangit at di-nakikitang Simbahan, ibig sabihin, ang Pandaigdigang Katawan ni Kristo na itinatayo ni Hesus sa loob ng 2000 taon, ay buhay at maayos, ang nakikitang simbahan, lalo na sa Amerika, ay nasa malubhang problema, hindi lamang sa pagbaba ng bilang ng mga miyembro, kundi higit na mahalaga, sa impluwensya ng simbahan sa kultura.

- Sinasabi ng ilan na ito ang **"panahon ng Pagtalikod sa Katotohanan"** na tinukoy ni Apostol Pablo sa 2 Tesalonica 2:2, kung kailan ang simbahan ay tatalikod sa Salita ng Diyos at yayakapin ang espiritismo.
- Gayunpaman, ang Simbahang Kristiyano ay patuloy na lumalago, lalo na sa mga lugar kung saan inuusig ang mga Kristiyano.
- Kaya, kung nais ng Simbahan sa Amerika na makaranas ng tunay na muling pagkabuhay, kailangang lampasan ng Diyos ang tumalikod na institusyonal na simbahan at linisin ang tapat na labi ng tunay na Simbahan.
- Sa madaling salita, kung darating ang muling pagkabuhay, ang mapagmataas at mayabang na imahe ng malalaking "matagumpay" na mga simbahan ngayon ay mababago tungo sa maliliit, ngunit mapagpakumbabang mga grupo ng panalangin sa mga tahanan, kung saan ang pagsamba sa Diyos ay nasa kagandahan ng Kanyang kabanalan at hindi sa kapalaluan ng tao.

Sa paglalarawan ng mga espirituwal na katangian ng simbahan sa Laodicea, inilarawan din ni Hesus ang huli sa

pitong panahon ng simbahan, na nagsimula noong 96 AD, at magtatapos sa Pag-agaw sa Simbahan.

Samakatuwid, ang Simbahan ngayon ay nasa Panahon ng Simbahang Laodicea, na nailalarawan sa pamamagitan ng **"espiritu ng panahon,"** sa halip na ang **"Panahon ng Banal na Espiritu."**

- Ang **"Espiritu ng Panahon ng Simbahang Philadelphia"** ay buhay pa rin; ito ay nasa puso ng mga tapat na nalabi na tumatayo laban sa espiritu ng panahon.
- Patuloy na kumakatok ang Panginoon sa pinto ng mga simbhang iyon na sumuko sa espiritu ng panahon, at kung sila ay magsisisi, bubuksan ang pinto at papapasukin Siya, maaari pa rin silang mapangalagaan mula sa kapighatiang malapit nang dumating.

Inilarawan ni Hesus ang espiritu ng panahon bilang:

1. Pagiging mahinahon sa mga bagay na espirituwal – Pahayag 3:15 – “ *Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na ikaw ay hindi malamig o mainit man. Sana'y ikaw ay malamig o mainit.*”

- Ginamit ni Hesus ang pagiging malahininga ng suplay ng tubig ng lungsod ng Laodicea upang ilarawan ang mga espirituwal na katangian ng Simbahan – hindi sila mainit o malamig tungkol sa mga mahahalagang bagay ng pananampalatayang Kristiyano.
- Bagama't ang diwa ng Panahon ng Simbahang Laodicea ay nagsimula noong mga unang taon ng 1900, ito ay pinalakas noong 1975 nang itatag ni Bill Hybels ang Willow Creek Community Church sa Oak Brook, Illinois, at ilang taon ang lumipas ay itinatag din ni Rick Warren, na nagsimula ng katulad na uri ng simbahan sa katimugang California.
- Ang dalawang lalaking ito ay naglunsad ng isang napakalaking pagbabago sa eklesiolohiya, (*ang kalikasan at istruktura ng Simbahang Kristiyano, gaya ng kahulugan sa Bagong Tipan*) na nagpabago sa pokus ng Simbahan mula sa pagsamba sa Diyos at pagpapatibay at pagsasanay sa mga mananampalataya sa pagiging disipulo ayon sa mga pangangailangan ng taong makamundo, at pag-aangkop sa mga ministeryo ng Simbahan upang maakit ang kanilang makamundong isipan.
- Gayunpaman, sa pagpapababa ng mga pamantayan ng Simbahan sa Bibliya, ibig sabihin, ang paghahalo ng mensahe ng ebanghelyo sa mga pamamaraan ng mundo, ang Simbahan ay hindi naging mainit o malamig tungkol sa mga espirituwal na bagay, at pumasok sa Kapanahunan ng Simbahang Laodicea.

2. Pagiging Masiyahan sa Sarili at Panlilinlang – Pahayag 3:17 – “ *Sapagkat sinasabi mo, Ako'y mayaman, at ako'y yumaman, at wala nang kailangan pa; at hindi mo nalalamang ikaw ay aba, maralita, dukha, bulag, at hubad.*”

- Sa pamamagitan ng paggamit ng mga makamundong pamamaraan upang maakit ang mga hindi pa ligtas,

sinasabi ng modernong simbahan sa mga nawawala na ang ebanghelyo ay hindi sapat; na si Kristo ay ipinako sa krus, si Kristo ay nabuhay na mag-uli, si Kristo ay sumunod, at ang pagbabalik ni Kristo ay hindi sapat upang akayin ang mga nawawala upang maligtas.

- Kapag ang Kristiyanismo ay kailangang baguhin para sa kaginhawahan ng mga taong nagnanais lamang ng sapat na Hesus upang maiwasan sila sa impiyerno, iyon ang **"Espiritu ng Panahon."** Ito ay katibayan ng kawalan ng kaseryosohan ngayon tungkol sa mga seryosong bagay ng Diyos.

3. Espirituwal na Kahirapan at Pagkabulag – Talata 18 – “*Ipinapayo ko sa iyo na bumili ka sa akin ng gintong dinalisay sa apoy, upang ikaw ay yumaman; at ng mga puting damit, upang iyong maisuot, upang huwag mahayag ang iyong kahihiyan ng kahubaran; at pahiran mo ang iyong mga mata.*”

- Sinabi ni Hesus sa simbahan sa Laodicea na kailangan nila ng tatlong bagay upang gamutin ang kanilang mga kahinaan sa espirituwal.
 - **“Dali na ginto,”** – hindi ang gintong tanga na iniaalok ng mundo na nasisira sa paglipas ng panahon, kundi ang “Batas ng Panginoon” na nagpapabagong-loob sa kaluluwa at nagbubunga ng tunay na pananampalataya.
 - **“Mga puting damit,”** – hindi ang mga makamundong kasuotan na nakakakuha ng atensyon ng iba, kundi ang mga pansamantalang damit ng dalisay na katuwiran ni Jesucristo, na ibinibigay sa atin kapag tayo ay nananampalataya sa Panginoong Jesucristo.
 - **“Pang-ulam sa Mata”** – hindi ang mga krema at kosmetiko na nagpapaganda sa ating mga mata, kundi ang pagpapahid ng Banal na Espiritu upang makita ang mundong ito sa pamamagitan ng mga mata ni Kristo.
- Kumakatok pa rin si Hesus sa pintuan ng mga simbahan sa Laodicea, ngunit hindi nila Siya marinig dahil sa nakabibinging libangan.
- Kahit ngayon, kung papapasukin nila Siya, maaari pa rin Niyang itama ang mga bagay-bagay, at maaari silang manahan kasama Niya sa kaluwalhatian.
- Gayunpaman, kung patuloy silang magbibingi-bingihan hanggang sa matapos ang Pag-agaw (Rapture), milyun-milyong Kristiyanong maligamgam ang maiiwan upang tiisin ang Kapighatian.